



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 167. Quænam præterea pactiones hìc licitæ sint, & quomodo circa permutationes possit aliter committi simonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

beneficialia, quæ à beneficiis separari non possunt
absque auctoritate Papæ: poterunt tamen liberè per-
mutari fructus præsentes & futuri, uti & vendi pos-
sunt, quia sunt merè temporales & de se omnino
separabiles à beneficio ac præbenda, *Suar. Pirb. n.*
13. Vide etiam *Leff.* in auct. v. *beneficium* cas. 9.,
ubi fusè disputat, quomodo beneficium afferens actu
fructus possit sub pensione permutari cum alio affe-
rente fructus tantum in spe.

§. II. *Gamb. Senis. A7. Chok.* apud *Leur.* q. 862. 1105
dicunt licitam esse permutationem, cum pacto, ut
compermutans refundat expensas in conservatio-
nem vel meliorationem beneficii factas, quia est
onus beneficio incumbens, sed videri debent dicta
n. 1061., quæ hic cum proportione applicanda sunt.

Q. 167. Quænam præterea pactiones hic licite 1106
sunt, & quomodo circa permutationes possit aliter
committi simonia. R.

¶. I. Si permutantes independenter à Superiore
absolutè conveniant de pensione, compensatione
vel re alia beneficiis extrinseca præstanta, est simo-
nia, si tamen fiae sub conditione, si Superior appro-
bet, & secundùm dicta de resignatione *n. 1063.* non
est illicitum, quia non est permutatio, nec simpli-
citer pactio, cùm eam suspendat conditio: Imò
quamvis obligarent se ad non revocandam illam
pactionem conditionatam, donec sit præsentata Su-
periori, ut approbet vel reprobet, probabilitis putare
Panorm. Silv. Suar. Castrop. Diana, Pirb. Rayn.
de benef. l. 2. s. 1. c. 2. n. 11. *Leur.* p. 3. q. 844. pactum
licere & obligare, quia non est per se malum, nec
prohibetur ejusmodi tractatus de permutando, sed
tantum permutatio, ratihabitio autem futura, sub
qua sit conventio, non exspectatur ut dispensatio,
sed ut ordinaria quædam validatio & impetratio
authoritatis.

1107 §. II. Quomodo committi possit simonia confidentialis in permutationibus, dictum est l. 3. p. 1. n. 67.; quomodo autem alia etiam simonia s^ep^e in his committatur, satis indicatum est ibidem & hic per decursum.

1108 Q. 168. *Intra quod tempus perfici debeat ac publicari permutatio. R.*

§. I. Non est à jure statutum certum tempus, intra quod beneficia permutata conferri debeant: Dicunt quidem recte *Garc. & Leur.* p. 3. q. 865. n. 2. vi *Constit. Greg. XIII.* debere intra mensem admissi vel rejici permutationem, putantque etiam intra mensem debere fieri provisionem, sed vide dicta n. 1030., quæ etiam hic valent.

§. II. Permutatio publicari debet, eo modo, quo dictum est à n. 1036. de resignatione, debetque publicatio fieri ab utroque permutante, uti tenent *Paris. Az. Chok. Leur.* q. 776. contra *Nav. Barb. Ven. trig.*, Putantes satis esse fieri ab alterutro: si tamen ab uno eorum negligatur, id non nocet alteri, *Gonz. Paris. Tond.* apud *Leur.* q. 871. n. 4. Et debet hæc publicatio fieri intra tempus notatum de resignatione n. 1031.

1110 Q. 169. *Quid dicendum sit, si permutatio non habeat effectum, vel si non servetur conditio aposita. R.*

§. I. Si permutatio non habuit effectum, uti si resignatione ab uno facta alter noluit aut non potuit vicissim resignare, posse primum sine nova collatione redire ad suum beneficium, docent *l. Andr. Franc. Senis. Roffin. Duar. Paris. Less.*, quia resignavit sub conditione, si non suspensiva, saltem resolutiva, ut suum beneficium cum alterius beneficio commuteatur, & conditione non impletâ non fuit voluntas abdicandi jus, adeoque beneficium ejus non videtur vacasse,